

ВЪ ПУСТИНЯТА

АРАБСКА ПРИКАЗКА

Единъ арабинъ срещналъ пѣтникъ въ пустинята. Пѣтникътъ гледалъ ту насамъ, ту нататкъ.

— Какво търсишъ? — попиталъ арабинътъ.

— Търся моя другарь, — отговорилъ пѣтникътъ. — Ние пѣтувахме заедно. Тая сутринъ азъ се поуспахъ. Той тръгналъ преди мене. Сега го търся и не мога да го намѣря.

— Твоятъ другарь е куцъ и едъръ човѣкъ, нали? — попиталъ арабинътъ.

— Да, — отговорилъ пѣтникътъ. — Кѣде го видѣ?

— Не съмъ го видѣлъ. Но твоятъ приятель не е ли куцъ съ лѣвия кракъ и не носи ли тояга въ дѣсната рѣка?

— Той е! Сѣщиятъ! Приятельтъ ми, наистина, накуцва. Ти си го видѣлъ. Кажи ми накѣде замина?

— Не съмъ виждалъ твоя приятель. Но преди три часа е миналъ отъ тукъ за къмъ Дамаскъ единъ човѣкъ, облѣченъ съ синя дреха. Водилъ е сива и слѣпа камила, натоварена съ фурми. Навѣрно ще го стигнешъ, ако бързашъ.

Пѣтникътъ се зачудилъ и казалъ:

— Ти трѣбва да си магьосникъ. Ти ми описа моя приятель, безъ да си го виждалъ. Отде знаешъ всичко това?